

HET KRUISPUNT
Informatiebulletin van de NIGA
10e jaargang nr.4 , december 2018
Redactie: Ds. Ko Brevet
Opmaak: Ernst H.F. Meijer

Kerstgedicht

Ondoordringbaar als de bomen
onnaspeurbaar als de wind
God, van ver dichtbij gekomen
als een kostbaar, kwetsbaar kind

lichtsignaal, een hoopvol teken
dat voor iedereen volstaat
donkere machten zullen breken
op een zachte dageraad.

Onder zuchten, kreunen, zorgen
wacht een schepping op de tijd
van een ongedachte morgen
vol van lieve eeuwigheid.

Rest er niets meer dan te zingen
van de God die heeft gered
en die alle goede dingen
in zijn licht van liefde zet!

Ko Brevet

Oog in oog

Het kerstverhaal is en blijft een van de mooiste verhalen. Voor gelovigen, maar ook voor velen, die zeggen niets of niet veel met het geloof te hebben. Want zodra het kerstevangelie op de een of andere manier ter sprake komt blijkt dit verhaal van alles op te roepen bij gelovigen en niet gelovigen. Ik denk wel eens dat dit te maken heeft met de beeldende vertelling. Er is is niet alleen veel te horen, maar vooral veel te zien en wie inzoomt op een pasgeboren kind heeft al snel geboeide of vertederde kijkers.

Die belangstelling wordt nog groter, wanneer de context op zijn minst een beetje spannend, dan wel ongewoon is. Wat dat betreft wordt de hoorder van het verhaal, die met zijn verbeeldingskracht ook altijd een beetje kijker is, op zijn wenken bediend. Het ouderpaar is voor die tijd van een opmerkelijke samenstelling. Een aanstaande moeder, die be(z)weert geen seksuele omgang te hebben gehad met haar a.s. man en een man die er vooral het zwijgen toe doet, alsof hij alleen maar toeschouwer is, of een rekwisiet in het decor. Maar ze is dus wel zwanger, die jonge vrouw.

En dat allemaal tegen de gitzwarte hemel van de toenmalige wereldgeschiedenis, waarin dictators de dienst uitmaken en de bespellers van het grootkapitaal de mensen die daar niet over beschikken – en dat zijn verreweg de meesten – kunnen laten doen

wat ze willen. Kortom: april doet wat ie wil, maar Augustus ook. Hij wil alles en iedereen in de Romeinse computer. D'r in en nooit meer d'r uit. Iedereen moet zich als burger laten registreren in zijn/haar plaats van herkomst. En daar gaan ze, geen ontkomen aan. Ook Jozef en Mirjam (dat wij haar Maria zijn gaan noemen vind ik jammer, want zo heet ze niet).

Ze komen niet terecht in een all-inclusive resort, maar in een zeer bescheiden bijgebouwtje van een herberg. Daar wordt de kleine geboren. Ver weg van comfort en luxe, even ver weg van macht en status en juist daarom,

ja, dat denk ik, juist daarom uitermate belangwekkend. Want waar de dienst lijkt te worden uitgemaakt door de geschiedenis, die machtigen en rijken als enigen te lijken bepalen is er ook nog een andere geschiedenis, waar aan geschreven wordt. Ze lijkt kansloos, maar is gebleken dat allerminst te zijn. Want juist het verhaal van deze kleine “armoedzaaier” is over de wereld gaan rondgaan als een verhaal van bevrijding. Bevrijding van die mensen zonder macht en

zonder geldelijk gewin in de schaal. Mensen die hun heil zoeken in vriendschap, in vrede. Mensen die streven naar recht en geluk voor wie zij tegenkomen.

Zo ging hij zelf ook rond, Jezus. Totdat het leven hem zo gewelddadig als het maar kon onmogelijk werd gemaakt. Maar dat is niet het laatste, wat van hem gezegd en geschreven is. Want tot op vandaag vertellen mensen zijn verhaal als het verhaal van een levende en als het verhaal van een bondgenoot, die mensen tegemoet komt met de allerbeste krachten waarover een mens beschikt.

Zijn levensverhaal heeft alle eeuwen door mensen hoop en moed gegeven en dat is nog steeds zo. En als ik dan moet kiezen tussen – pak weg – de godenzonen als Augustus en Napoleon, Poetin en Trump, vertegenwoordigers die tot op vandaag ook hun supermachtige opvolgers hebben en tussen het kind uit Bethlehem, later de man uit Nazareth, dan weet ik het wel.

Want de mannen (bijna uitsluitend mannen althans) met macht zullen mij nooit bevrijden, nooit de hoop geven die een mens gelukkig leven doet.

Die man uit Nazareth, beleden als zoon van God (en dat is heel wat anders dan een godenzoon) , die doet dat wel. Tot op vandaag. Omdat geen enkel bijgebouwtje hem te min is en geen enkel mensenleven te mislukt of beschadigd om het ermee te wagen. In een bondgenootschap, dat leven en dood genadig en liefdevol omvat. Ik kan ermee uit de voeten, elke keer weer en u/jij?

Gelukkige kerstdagen en alvast een gezegend Nieuwjaar!

Ko Brevet

Uit de kerngroep

wie de schoen past.....

Met een busje vol vrolijk gestemde mensen gingen we op 22 november op weg naar een schooltje in de bergen, vlak bij Konakli. Met achterin een aantal grote dozen vol schoenen, bestemd voor de kleine voeten van kinderen. Het jaarlijkse schoenenproject van onze diaconie vond zo haar terechte bekroning. We werden welkom geheten, tafels en bankjes werden buiten neergezet, want het was heerlijk weer. Moeders hadden heerlijke koeken gebakken, groente gesneden en de Turkse thee was zo goed als klaar. Toen kwamen de kinderen naar buiten, keurig in de rij en even later heel ordelijk op de foto. Ik zag al wel dat er heel wat kinderen waren die op schoenen rondliepen, waar wij onze kinderen in elk geval nooit mee op weg heb laten gaan. De moeders hadden ervoor gezorgd dat ieder kind de juiste schoenmaat kreeg en het was prachtig het geluk van die kleine kindergezichten te zien afstralen. Enkel waren wel een beetje teleurgesteld, dat

hun vriendje/vriendinnetje net wat leukere schoenen gekregen had, maar ook daarop was gerekend. Er mocht geruild worden en als u dit verslagje leest heeft elk kind de schoenen waarop het niet gerekend had, maar wel de winter mee in kan.

Er waren ook nog schriften, potloden, er was frisdrank en snoep: het vond allemaal gretig aftrek. De kinderen genoten en wij niet minder.

Een prachtige traditie wordt op deze manier

voortgezet. Kleinschalig, concreet en zonder gedoe van strijkstokken en zo. En het eten? Dat smaakte heerlijk. Zo kwam ook de terecht geprezen Turkse gastvrijheid opnieuw helemaal tot zijn recht. Een dag met een gouden randje voor iedereen die erbij was. En een compliment voor hen die zich er weer voor hebben ingezet!

Lenie en Ko Brevet.

Van onze adviseur

Alweer een jaar om, bijna althans. En intussen blijken predikanten en voorgangers gelukkig weer enthousiast naar Alanya te willen komen.

Dat maakt het inroosteren een stuk gemakkelijker dan het een tijd lang is geweest. Ook de grafieken die de kerkgang in beeld brengen vertonen een opwaartse lijn. Goed om het mee te maken.

Het is ook prima te doen bij de NIGA. Ontspannen diensten, een kernraad met uitermate geschikte en gemotiveerde mensen (mag

ook wel eens geschreven en gezegd worden) en een internationaal klimaat, dat ook boeiend is. Zo heb ik samen met de Duitse, Noorse en Finse voorgangers een kerstzangavond mogen voorbereiden en het was gewoonweg

prachtig, hoe we elkaar als collega's wisten te vinden.

We moesten het tijdstip van de vergadering wel een keer verzetten, maar dat had ook een positieve reden, omdat de burgerlijke gemeente buitenlandse mensen had uitgenodigd voor een middag, waarop vanuit de plaatselijke overheid allerlei informatie werd gegeven waar iedereen zijn/haar voordeel mee kon doen.

Het is, zo wil ik dit stukje besluiten, dus in Alanya prima te doen.

Ko Brevet, Adviseur NIGA

Zeven (al dan niet vermeende) wijsheden. Bedoeld voor een luchtig en vrolijk moment.

1. *Concurrentie zorgt voor de beste producten en de slechtste mensen*
2. *De mens gedraagt zich pas verstandig als er geen andere mogelijkheden meer zijn*
3. *Een man is pas echt getrouwd als hij ieder woord dat zijn vrouw niet zegt begrijpt.*
4. *De mens leert al jong spreken, maar veel te laat zwijgen.**
5. *Jenever is een slechte boodschapper. Je stuurt hem naar je maag en hij gaat naar je hoofd.*
6. *Als God op aarde woonde, zou men zijn ramen ingooien.*
7. *Een politicus is iemand die via veel omwegen op hetzelfde punt terugkomt.*

*Uit "de mooiste Joodse verhalen

Van een gemeentelid

Kort geleden werd ik door Ko gevraagd of ik iets in het kruispunt zou willen schrijven. Dat wil ik hiermee graag doen.

Ik ben in november 2007 naar Alanya gekomen omdat mijn dochter hier woonde en werkte. Ik mocht toen getuige zijn van de eerste kerkdienst van de Hollandse Niga.

Ikzelf woonde sinds 1975 niet meer in Holland, maar in Duitsland. In Duitsland heb ik ook nog kinderen en kleinkinderen.

Toen ik merkte dat er hier in Alanya een Duitse kerk was, was ik al erg blij, maar toen ik hoorde, dat ook de Hollandse Niga hier kerkdiensten begon, was ik erg blij. Zo ben ik tot nu toe op de zondagen dat ik hier in Alanya was, vaak naar beide kerkdiensten gegaan. Eerst om 9.30 uur in de Hollandse dienst en dan om 11.30 uur in de Duitse dienst. Ik vind het fijn om met de twee gemeenten contact te houden en het leukste vind ik altijd, als we een

gezamenlijke dienst hebben.

Ik vind het fijn om tijdens de kerkdiensten te mogen zingen. Zingen is een echte hobby van mij en dat mag ik dan wel eens doen. Ook lees ik graag in de diensten.

Het is heel fijn, dat ik zo goede vrienden in de gemeenten heb gevonden. Zowel in de Hollandse als ook in de Duitse gemeente. Goede, betrouwbare vrienden zijn heel belangrijk. Dit jaar heb ik besloten helemaal naar Turkije te verhuizen en in de zomer vier maanden naar Duitsland te vertrekken wegens de grote hitte. Ik merk nu al dat het een goede beslissing was om hier naar toe te komen. Ik heb hier verschillende opgaven, die ik graag nog zou willen uitbreiden. Vooral in diakonische, seelzorge sektor. Ik hoop dat ik dat nog lang kan en mag doen met de zegen van God.

Wijnanda Bruns

***Wij wensen u fijne Kerstdagen en een
Gelukkig Nieuwjaar***

www.niga-turkije.nl